

[Lange.]

for en saadan Lovgivning, vil ikke indtræffe i dette Aar, det føler jeg mig fuldkommen overbevist om.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag samt det Forslag, der samtidig er til Behandling, om Regulering af Svineproduktionen — det er jo ogsaa et Led i Overenskomsten — til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Rasmussen (Hvorbæk): Under Behandlingen af de to foreliggende Lovforslag har man drøftet Spørgsmaalet Frihandel contra Toldbeskyttelse. Jeg tror, at den Diskussion kan spares, for Virkeligheden — og den maa vi jo bøje os for — er den, at som Forholdene nu er, beherskes vor Handelsforbindelse med andre Lande udelukkende af Selveforsyningsprincippet, suppleret med Eksportpræmier, og ud fra disse Forhold maa vi da se paa det foreliggende Forslag og bedømme det. Naar man trues med at kunne komme til at staa over for det Forhold, at en Tønde Hvede ved Hjælp af vedkommende Lands Eksportpræmie kan udbydes i vort Land til en Pris af 7 à 8 Kr., saa kan de Landmænd, som er henvist til at nøjes med den Betaling, ikke være tjent dermed, og vi maa have Sikkerhed for, at det Korn, der vokser paa Danmarks Jord, ogsaa kan finde Anvendelse i den danske Produktion. Dertil kommer, at man ikke kan udsætte sig for, at der skulde bruges Valuta til Indkøb af fremmedt Korn, og at det danske Korn ikke kunde blive brugt i den danske Produktion.

Men vil saa ikke den Stilling, som man her giver det store Landbrug, virke trykkende paa det mindre? Det er ikke helt let at afværge det. Men i det store og hele maa jeg holde for, at den Skala, som Lovforslaget fastsætter med Hensyn til Fordeling af Kornpuljen, er saaledes, at den saa vidt muligt rammer det rette, og dertil kommer, at Forslaget om Regulering af Svineproduktionen fastslaar, at det mindre Jordbrugs Stilling ikke maa forrykkes paa en saadan Maade, at det stilles daarligere end under den nuværende Fordeling.

Men saa Prisen paa det daglige Brød, hvordan vil det gaa med den? Skal de fattigste i vort Land udsættes for en Fordyrelse af Brødet? Det Spørgsmaal er paa sin Plads i Forbindelse med det Forslag, vi her behandler. Jeg husker fra dengang, vi selv bagte derhjemme paa Bondegaarden i Jylland, at vi af 200 Pd. tør Rug kunde faa 270 Pd. Brød. Nu gaar jeg ud fra, at de moderne Rugbrødsfabrikker kan opnaa

det samme Resultat, og hvordan vil saa Forholdet være mellem den Part, Landmændene faar efter det foreliggende Forslag, og hvad der kan blive til Rugbrødsfabrikationen? Ja, ovre paa min Egn giver vi $8\frac{3}{4}$ Øre for et Pund Brød, og det betyder, at 200 Pund Rug kan udnyttes til ca. 23 Kr. 62 Øre, og naar saa Landmanden for Jord og Arbejde maa nøjes med 11 Kr. 50 Øre, synes jeg, at de resterende 12 Kr. 12 Øre maa være en pæn Betaling til Brødfabrikken for det Arbejde, den skal præstere. Jeg mener hermed at have belyst, at der ikke behøver at komme nogen Stigning af Brødprisen i Anledning af det Forslag, vi her er i Færd med at vedtage.

Til Slut vil jeg gerne pege paa et Forhold, som jeg haaber man i Landbokommissionen vil have Opmærksomheden henvendt paa, naar den nu skal overveje Spørgsmaalet om yderligere Reformen til Gunst for Landbruget, og det er det, at hver Gang Lovgivningsmagten har gennemført Foranstaltninger til Gavn for Landbruget, har de som Regel bundfældet sig i højere Priser for de Landejendomme, som kom i Handelen. Dette betyder jo, at der bliver Plads for nogle større Prioriteter. Jeg vil derfor gerne henstille til Landbokommissionen, at den tager under Overvejelse, om det ikke er nødvendigt, at der bliver lagt et Loft over Landbrugets Ret til at stifte Gæld, saa at vi kunde blive fri for den uhyre Prioritetsvækst, der i saa høj Grad har bidraget til at skabe den Krise, Landbruget for Tiden er inde i.

Hermed vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne takke for den enstemmige Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) stillede to Spørgsmaal til mig. Det første gik ud paa, om jeg kunde forklare ham, hvorledes den Bestemmelse vedrørende Rentespørgsmaalet, som Landbokommissionen har været enig om, skulde forstaas. Jeg maa hertil sige, at jeg føler mig ikke beføjet til at svare paa Landbokommissionens Vegne; det er ikke en Bestemmelse, der angaar det Spørgsmaal, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Jeg vilde tro, det var mere naturligt, at det ærede Medlem henvendte sig til sit eget Partis Medlemmer i Landbokommissionen for at faa Svar paa det Spørgsmaal, han her stillede; jeg føler mig i hvert Fald ikke beføjet til at svare.